

מ"ת 21180/02/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד בלל חמאסה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 21180-02-23 מדינת ישראל נ' חמאסה(עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
נגד
המשיב
בלל חמאסה
ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות בנשק (הובלה ונשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.
2. עובדות כתב האישום:
 - א. נטען, כי בתאריך 21.01.2023, בסמוך לשעה 20:50, הגיעו צוות שוטרים במסגרת פעילות משטרתית לשכונה 2 בעיר רהט (להלן: "המקום").
 - ב. כאשר הגיעו השוטרים למקום, החל המשיב בבריחה, תוך שהוא נושא על גופו נשק - אקדח מסוג "זיג זאוור" טעון במחסנית המכילה חמישה כדורים בקליבר 9 מ"מ ודורך וכדור נוסף בקנה האקדח.
 - ג. במהלך בריחתו, השליך המשיב את האקדח לחניית עפר סמוכה, וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, או להביא לידי עיוות דין.
3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הופנה המשיב, לבקשת הסנגור, לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן.
4. תסקיר כאמור התקבל, ממנו עולה, כי המשיב בן 38, עובר למעצרו התגורר בבית הוריו ברהט, נמנה למשפחה בת 14 נפשות, סיים 5 שנות לימוד.

אשר לעברו הפלילי - עולה, כי למשיב שבע הרשעות קודמות בין השנים 2005-2017, בגין עבירות בתחום הסמים, אלימות, מרמה, מין, רכוש והפרת הוראה חוקית. בגין עבירות אלו נידון, בין היתר, לתקופות מאסר שונות, כאשר

למאסרו האחרון נידון בשנת 2017.

בנוסף, תלוי ועומד לחובתו כתב אישום בבית משפט השלום בבאר-שבע, בגין עבירות של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר ותקיפת שוטר מיום 21.05.2022.

הערכת סיכון - עולה, כי המשיב מוכר לשרות המבחן מהליכים קודמים. השרות מתרשם מאדם שמתקשה לעמוד בגבולות פנימיים או חיצוניים, מתקשה לבחון דפוסי התנהגותו המכשילים והאלימים המובילים ליצירת קשר עם אוכלוסייה שולית ומעורבת בפלילים, וכן מתקשה לבחון התנהגותו השולית לאורך השנים. מתקשה להפיק לקחים מהרשעותיו בעבר, לרבות ענישה מוחשית, לא היוו גורם מרתיע עבורו - **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, וכחלק מניהול קשרים שוליים.**

אשר לחלופה שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו ברהט, בפיקוחם של הוריו, גיסתו של המשיב וחבר המשפחה - שרות המבחן התרשם, כי מדובר באנשים אשר מבינים את אחריותם כעריבים. יחד עם זאת, אינם מעורבים בחייו ואינם מכירים לעומק דפוסי המכשילים. כמו כן, יתקשו לזהות מצבי סיכון בעניינו, ולהוות עבורו דמויות סמכותיות ומצבות גבול - על כן, להערכת השרות, אינם מתאימים לשמש כעריבים עבורו.

לסיכום - שרות המבחן מציין, כי לאחר שבחן את עניינו של המשיב, לרבות מאפייני אישיותו, חומרת העבירות המיוחסות לו, רמת הסיכון הגבוהה המתוארת, וקשייו לבחון דפוסי המכשילים לאורך השנים, לצד עברו הפלילי, אינם באים בהמלצה לשחרורו לחלופה שנבחנה.

5. **ב"כ המשיב** עתר להורות על שחרורו לחלופה שנבחנה ולא הומלצה על ידי שרות המבחן. לחילופין, להורות על העברתו למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, וזאת משלטענת המשיב בחקירתו, האקדח הוחזק להגנה עצמית, על רקע סכסוכים קודמים עם משפחת חריי. עוד מסר המשיב, כי בעבר הוזהר על ידי יחידת להב לשמור על עצמו, שכן יש איומים על חייו. בהקשר זה, הפנה הסנגור להלכת אבו מוך בב"ש 625/82.

באשר לתסקיר - נטען, כי הרשעתו האחרונה של המשיב הינה משנת 2017. כמו כן, הביע בפני שרות המבחן נכונות ורצון להשתלב בקבוצה טיפולית התואמת את צרכיו, לרבות גמילה מסמים. באשר לעריבים - שרות המבחן ציין, כי התרשם מאנשים המבינים אחריותם כעריבים והצורך ביידוע גורמי אכיפת החוק על כל הפרה.

ב"כ המבקשת עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וביתר שאת, משלא הובאו טעמים או נימוקים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן.

עוד עמדה ב"כ המבקשת על נסיבות תפיסת האקדח ומעצרו של המשיב כעולה מדוחות הפעולה של השוטרים, אשר זיהו את המשיב בורח ומשליך את הנשק בזמן בריחתו. כמו כן, העובדה שמלבד שהאקדח היה טעון במחסנית המכילה

חמישה כדורים, היה גם דרוך בכדור נוסף בקנה האקדח.

עוד עמדה ב"כ המבקשת על רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב, כפי שהתרשם שרות המבחן בתסקיר שגיבש בעניינו.

עוד עמדה ב"כ המבקשת על המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק, שהכלל הינו מעצר עד תום ההליכים, לרבות בעניינם של נאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי (ראה בש"פ 4422/22, בש"פ 5407/22, בש"פ 1925/22, עמ"ת 5672-09-22, מחוזי באר-שבע).

דין והכרעה

6. המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק ככלל קובעת, כי נקודת המוצא היא מעצר מאחורי סורג ובריח, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסוג זה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאיינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-22ב(ב)(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינם של נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, גם כאשר מדובר בקטין.

זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעצר של שרות המבחן, כמתואר בפסיקה המפורטת לעיל.

גם בעניינם של קטינים (ראה בש"פ 1925/22 - עניינו קטין, לצד תסקיר חיובי וחרף זאת, בית המשפט העליון הורה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך ציון: "המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא אם יורים - לא משתחררים. זה הכלל.")

7. אמנם הבדיקה השיפוטית היא כמובן אינדיבידואלית, אולם נתוני המשטרה העדכניים מצביעים על עלייה ניכרת בשימוש באמצעי לחימה במחוז הדרומי בשנתיים האחרונות, ומלמדים על עוצמת המסוכנות הטמונה בעצם ההחזקה (ראה בעניין זה בש"פ 5954/10).

לענייננו - מעיון בחומר החקירה, משנשאל המשיב מהיכן השיג את הנשק, העדיף המשיב לא לפרט. משנשאל מדוע לא התלונן במשטרה בדבר איומים על חייו, או על תקיפתו כטענתו לפני תקופה קצרה, שוב בחר המשיב להיתמם ולא לתת מענה מניח את הדעת לחוקריו ביחס לזהות האנשים שתקפו אותו או שמאיימים עליו והסתפק באמירה "משפחת חירי".

עוד מעיון בחומר החקירה עולה, כי הנשק שנתפס עם המשיב, היה מעורב באירוע קודם מיום 24.12.2022, אך לא היה בנתון זה כדי לקשור את המשיב לאירוע הקודם (ראה שורה 5 להודעתו השנייה של המשיב מיום 02.02.2023).

עוד מעיין בחומר החקירה, תחילה מסר המשיב:

ש: מאיפה הבאת את הנשק?

ת: זה לא רלוונטי אני גנבתי... לא רוצה להגיד מהיכן...

ש: כמה זמן אתה מחזיק באקדח?

ת: מלפני שבוע או שלושה ימים. (ראה הודעה מיום 22.01.2023, עמ' 2, שורה 47)

מצאתי לנכון לעיין בחומר החקירה, על אף הסכמת הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה, כדי לבחון את עניינו של המשיב על רקע הלכת אבו מוך בב"ש 625/82, שהפנה אליה הסנגור, ולא שוכנעתי, שעניינו של המשיב נופל בקטגוריה הרלוונטית.

8. עוד יפים בעניין זה דברי בית המשפט העליון לאחרונה בע"פ 2733/20 (כב' השופט נ' סולברג): "...בית משפט זה חזר והתריע בדבר התוצאות הקשות וההרסניות הנגרמות כתוצאה מעבירות בנשק, תוך הדגשת פוטנציאל הסיכון החמור לפגיעה בשלום הציבור וביטחוננו...".

9. לא אוכל לסיים מבלי לציין כי הנשק מגלם סיכון פוטנציאלי שישמשו בו. מידת הסיכון למימוש הפוטנציאל ניתנת להערכה, בין השאר, גם לפי התפוצה של המקרים בהם נעשה שימוש בפועל בכלי נשק בלתי חוקיים בסביבתו של מחזיק הנשק.

10. ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנשק **לאחרונה, במיוחד במחוז הדרום ובמגזר הערבי**, מגביר את הערכת הסיכון הנובע מכל נשק ונשק. זאת גם בטרם התממש הפוטנציאל, טרם נעשה שימוש באותו נשק עצמו. עוד בהקשר זה, יודגש שהנטל להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית הרובצת לפתחו של מחזיק נשק (כדי לשכנע בהיתכנות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנשק, **כמו המציאות דהיום**. כאמור, התנהלות המשיב בחקירתו מהווה אינדיקציה הפוכה.

11. הגוף העברייני המחזיק בנשק, בדרך כלל, יהיה ארגון פשיעה, כנופיה או משפחה ולא אדם בודד. גוף זה, בדרך כלל, ידאג לכך שהנשק יאחז בפועל על ידי מי שאין לו עבר פלילי כדי להקטין את הסיכון למעצר אם הנשק ייתפס. משכך, המעצר בגין החזקת נשק שלא כדין נדרש כדי לגדוע את היד של הגוף המסוכן כולו - אף אם היד, כשלעצמה, אינה נראית כל כך מסוכנת, רק המעצר יכול לוודא שהיד לא תתחבר חזרה לגוף העברייני, זאת בדומה לקטיעת שרשרת הפצת הסם בתחום הסמים, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בפסיקתו.

12. הערה אחרונה בטרם סיום, ובענווה, מוצא מותב זה, אשר דן במשך שנים כמותב קבוע בהליכי מעצר עד תום ההליכים במחוז הדרום, מרבית כתבי האישום ובקשות המעצר שמובאים בפניו בתחום הנשק עניינם נאשמים צעירים

נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי. יכול והדבר מקורו בסכסוכי משפחות, בהתארגנות עבריינית רחבה, בפיתוי הכספי והקלות הבלתי נסבלת בהשגת כלי נשק בלתי חוקיים. במקביל, מאמצי אכיפה מרובים מושקעים בגילוי כלי נשק לא חוקיים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בפענוח העבירות ובהבאת הנאשמים לדין. המעצר נדרש במלחמה זו, **לא לשם הרתעה, אלא לשם מניעה בפועל של העבירות על ידי העצורים עצמם**, שלימדו על עצמם שהם נכונים לרתום את עצמם למלחמה נגד החברה הנורמטיבית.

13. מן המקובץ לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשמו", כנדרש על פי סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים, **הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

המבקשת תדאג ליטול את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.